

የእናት ሆድ ዝንጉርጉርነት ለጥፋት ወይስ ለልማት?

ከሐረገወይን፤

በሰደት በኖርኩባቸው ጊዜያት ዘወትር የሚያስቁን ነገሮች አይጠፉም ነበር። እንዲያውም ሳቅ በጣም ከማብዛታችን የተነሳ ደልቶት የሚኖር ሰው እንመስል ነበረና እኔ ዘወትር ራሴን እጠይቅ ነበር። ሰው እንዴት ሰው ከመሆን አንድ ደረጃ ዝቅ ብሎ አየኖረ እንዴት ያለመጠን ይሰቃል? ከዚያም ዞር ብሎ ያነሳል፤ ይበሳጫል፤ ያዝናል፤ ይተክዛል? ታዲያ ይህን ጥያቄ ለማብጠልጠል በተነሳሁ ቁጥር አእምሮዬ ይወሰድና ከአንድ እውነታ ጋር ያጋፍጠኛል። «ማሽላ እያረረ ይሰቃል»። ዛሬ ስለዚህ በቀላሉ የማይደፈር ርእስ ለመጻፍ ወይም ስለ አባባሉ ለማስረዳት አይደለም የተነሳሁት። የዚህ መጣጥፍ ዓላማ ከምንስቅባቸው ነጥቦች አንዱ የሆነው የአስተርጓሚነት ወይም የመተርጎም ስልት የዋናው ሃሳቤ አጫዋች ሆኖ ስላገኘሁት ነው። በጥምና ይከታተሉኝ።

አንድ ወንድም ወደ አሜሪካ ለመምጣት ሲጠበቀው የነበረው ቀን ይደርስና የአሜሪካን ቆንሶላ ተወካይ ፊት በቃለ መጠይቅ አሜሪካ ለመምጣት የሚያስችል አጥጋቢ ምክንያት እንዳለውና እንደሌለው ለመፈተን ይጠራል። ወንድሜ ብሎ ከተመዘገበው ሰው ጋር በጣም ራ ገብተው አየጠበቁ እንዳሉ ጠያቂዋ መስቀለኛ ጥያቄ ለመጠየቅ እንዲመቻት በተራ በተራ እንዲገቡ ታደርጋለች። እንግሊዘኛን ወደአማርኛ እየቀየረ በሚናገር ሰው አስተርጓሚነት ሲመልስ ይቆይና ጠያቂዋ በድንገት እክሌ ወንድምህ ለመሆኑ ምን መረጃ አለህ? በመልክ በፍጹም አትመሳሰሉም ትለዋለች። ፍርጥም ብላ። አስተርጓሚውም የተቻለውን ያህል አጥጋቢ መልስ እንደሚጠበቅበት ለማጥፋት እየሞከረ አስተረጎመ። ተጠያቂው ይህንኑ በመረዳት ከመቀመጫው በመነሳት እጅ እየነሳ ልመናውን ማፍሰስ ጀመረ። አስተርጓሚው ያንን ሁሉ ልመናና ተማጽኖ አቀናብሮ ለማስተርጎም እንደሚከብደው ሲነግረው ጊዜ፤ መለስ አለና እሺ ባይሆን «የእናት ሆድ ዝንጉርጉር ነው» ብለህ በአጭሩ አስረዳልኝ ብሎ ለመነው። አስተርጓሚውም ግራ በመጋባት ትንሽ አሰብ ካደረገ በኋላ «Mothers stomach like Zebra!» ብሎ አርፍ አለ።

የተረቱ እውነት መሆን እያንዳንዳችን በህይወታችን ውስጥ በሚያጋጥሙን ገጠመኞች ልናረጋግጥ ችለን ይሆናል። እኔ ግን ዛሬ የእናት ሆድ ያልኩት ሀገራችንን ኢትዮጵያን ነው። በዝንጉርጉር የመሰልኩት ደግሞ የሚሞቱላትንና የሚገድሷትን ልጆቿን ልዩነት ነው። ተረቱ ውጫዊ መልክ ላይ ትኩረት ሲሰጥ የኔ መጣጥፍ ደግሞ የውጭውን መልክ ከመጤፍ ባለመቁጠር የባህርይ ዝንጉርጉርነት ላይ ሂደቱን ያከናወናል።

መቼም እኔ ልነግራችሁ የተዘጋጀሁበት ነገር እንደ አዲስ ነገር የሚታይና ጉድ ጉድ የሚያሰኝ አይደለም። ከጥንትም ጀምሮ በጥቂት ባንዳዎች ምክንያት የሃገር ድንበር ይደፈራል፤ የንጹሐን ዜጎች ደም ይፈሳል፤ የታሪክ ቅርስ ይዘረፋል ይወድማል፤ በጠቅላላው የአንዲት ሀገር ብሔራዊ ልዕልና አደጋ ውስጥ ይወድቃል። ይህ እንደ ዕጣ ፈንታ ሆኖ በኢትዮጵያ ላይ ተደጋግሞ ተከስቶአል።

በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ኢትዮጵያ ሃገራችን በጣሊያን ሠራዊት ስትወረርና ብዙዎች የቁርጥ ቀን ልጆቿ ዱር ቤቱ እያሉ ቤት ትዳራቸውን ኑሮ ሃብታቸውን እያፈረሱ ለውድ ህይወታቸው ሳይሳሉ የሃገራቸውን ጥሪ በአለሁ ባይነት ሲመልሱ አጥንታቸውን ሲከሰክሱ ደግሞቸውን ከአፈሯ ጋር ሲለውሱ፤ ጥቂቶች ባንዳዎች ደግሞ ለጠላት በማደር የወገን ሠራዊት በየት እንደተደበቀ፤ መሪው ማን እንደሆነ፤ የመዋጋት ዕቅድ ምን እንደሆነ፤ ቁሳዊና የአይዞህ ባይ ድጋፍ ከነማን እንደሚያገኝ ሳይጠየቁ ለጠላት መረጃ በማቅረብ ለሹመትና ለሽልማት ሲራኮቱ እንደነበረ እነሱም እነማን እንደሆኑ ኢትዮጵያውያን አያቶቻችንም ሆኑ አባቶቻችን በሹክሹክታ ስም እየጠሩ ሲያወሩ ሰምተናል።

አለመታደል ሆኖ ኢትዮጵያ ሃገራችን አንድ ሥር ከሰደዱ ችግሮቿ አንዱ የሆነው የትኛው ባንዳ የትኛው የቁርጥ ቀን ልጇ እንደሆነ ለይቶ በግልጥ በአደባባይ መክሰስና መውቀስ፤ መሾምና መሸለም አታውቅም። ለዚህ ነው እላይ እታች እያሉ ሲዋጉ፤ ሲዋደቁ የነበሩት ጀግኖች ልጆች ንጉሠ ነገስቱ ወደ ዙፋናቸው ሲመለሱ በከተማ እያውደለደለ የነበረው ባንዳ በፍጥነት የባንዳነት ልብሱን፤ ስሙን፤ ምላሱን ቀይሮ እፊታቸውሲቆም የሌሎችን የት መድረስ ሳያጣሩ፤ ገድላቸውን ሳይሰሙ ከተደበቁበት ከቀበሮ ጉድጓድ እየወጡ እንዲመጡ ሳይጠበቁ ሹመቱ ሽልማቱ ስለተካሄደ፤ በዚህ ጀግኖችም ሁሉ ተደላድሎ ካለቀ ስለደረሱ መቼም እርሮን ለማሰማት ምቹ በሆነውና በኪን የተጌጠውን ቋንቋ ተጠቅመው፤

EthioLion.Com

«ኢትዮጵያ ሃገራዊ ምኞት ነሽ ተላላጅ የሞተልሽ ቀርቶ የገደለሽ በላ።»
በለው ሆድ የሚያሳባ ትምህርታዊ ነገር ጫር አድርገው ያለፉት። ታዲያ ሰሚ ቢኖር አልነበር?

ታዲያ ይህ ክፉ በሽታ በተረት ቢሆን ኖሮ ኢትዮጵያ ውስጥ ባንዳነትና፤ አድርባይነት፤ ለባለሥልጣን አጎብዶሮ መኖር መውደድ እንዲህ ባልተሰፋፋ ነበር። ግን እናንተዬ ተረትና ተግባር ለየቅል ሆኑና እኮ ተቸገርን!

እስቲ የአደባባይ ምስጢር ከሆነው ልጀምር። የጠቅላይ ምኒስቴር መለሰ ዜናዊ አባት ነፍሳቸውን ይማረ ውና በጣሊያን ጊዜ ባንዳ አንደነበሩ ሃገር አሳምሮ ያውቃል። አሳቸውም አያፍሩበትም። ታዲያ ይህን እየሰማ ያደገው የአሁኑ ሃገረ ገዢ ሃገሪቷን በግላጭ ሲያገኛት በባንዳነትም በመሰለፍም ሆነ በሌላ ባገኘ ው አጋጣሚ ጥፋቷን ቢያዘጋጅላት ለምን ይደንቀናል? ምክንያቱም ይኸ እንደ ጥፋት ተቆጥሮ ወላጅ አባቱ ቅጣት ሲደርሰባቸው በሕዝብ ዘንድና በታሪክ መዝገብ ላይ ከክብር ዝቅ ሲሉ አላየምና። የመንደር ለመንደር ሐሜት እንማንን ጎድቷል?

በሌላ በኩል ሰማዕቱ አቡነ ጴጥሮስን የመሰለ ታላቅ ጸድቅ አባት ለፋሺሽት መንግስት አልገዛም ከማለት ሌላ፤ እንደ አንድ ኢትዮጵያዊ ወታደር ውድ ሃገራቸው በሰጠቻቸው ሃይማኖታዊ መሣሪያ ጠላትን ገስጸው፤ የሕዝቡ አንድነት ጥያቄ ውስጥ በወደቀበት ክፉ ጊዜ ብሔራዊ ሰሜቱ እንዲቀሰቀስ ከራሱ በፊት ሃገሩንና የሃገሩን ክብር እንዲያስቀድም ራሳቸውን የቡሄ ችቦ አድርገው በመለኮስ ለድሉ መቃረብ ይኸ ነው የማይባል አስተዋጽኦ አበርክተው ሳለ፤ «ለደግማዋ» አለመነካት የሞቱላት ቤተ ክርስቲያን በጸድቅ ስም ሰማቸውን ሳትዘክር መክረም አይገርምም? እኔን ይገርመኛል። ውድ ህይወታቸውን በደስታ የሰጡላት ሃገርም ብሔራዊ ቀን ሳትሰጣቸው፤ በእውነት ለሳቸው ብቻ ሳይሆን እንደሳቸው ላሉ ሁሉ መታሰቢያ ይሆን ዘንድ ቀን አለመሰየሙ አይገርምም?

በዚህ አንጻር ከሳቸው እኩል ሲመተ ጵጵስና ተቀብለው ግን ይህንን ታላቅ ኃላፊነት በመዘንጋት ከጠላት ጋር በማበር አስኬማቸውን በወገን ደም ያቀረሙት አቡነ አብርሃም ሰማቸው እንደተከበረ ይኖራል። ከድተዋት የሄደችው ሃይማኖትም በምን ቀኖና መልሳ እንደተቀበለቻቸው ታሪክ የዘገበው ነገር መቼም ያለ አይመስለኝም። ታዲያ ይህ አይገርምም ትላላችሁ? እኔ ሁሌም ይገርመኛል።

ሰዎች በኃላፊነት ላይ ሲቀመጡ ኃላፊነታቸውን ሲወጡ ሊመሰገኑ ሳይወጡ ሲቀሩ ደግሞ እንደ አግባቡ ሊወቀሱ ሊከሰሱ ግድ ነው። እዚህ ላይ በምኞት ዓለም ከሚኖሩት መካከል መቆጠር እንዳለብኝ የገባኝ አሁን ነው። ለምን ብትሉኝ፤ በሃገራችን በኢትዮጵያ የተለመደው ወይም በሕዝቡ ዘንድ ጠቅላላ ተቀባይነት አግኝቶ የሚኖረው አሠራር ከላይ ለመጥቀስ የተሞከረው ዓይነት ነው።

በተለይ በአሁኑ ዘመን ከዚህ ዓለም ምኞትና ድሎት ጋር ምንም ሳብረትና አንድነት ሊኖረው የማይገባው መንፈሳዊ ሹመት እንኳን ሳይቀር ከዚህ ያልተለየ ባህርይ እየተላበሰ ይገኛል። በጠቅላላው የተሾመው የመሰለውን ሲጠቅም ያልመሰለውን ለመጉዳት ሲያሳድድ፤ ሲያስር፤ ሲገርፍ፤ ሲገድል፤ መቆሚያ መቀመጫ አሳጥቶ ሲያሰድድ፤ የግል ጥቅም በማካበት ሲበለጽግ ነው የሚታየው። ያልተሾመውም አስኪሾም ድረስ የምኞት ልጋግ እያላገገ ዳር ቆሞ ቀን ሲጠብቅ ነው የሚታየው። ታዲያ የሃገራችን ልማድ ተረትን በተረትነቱ ከማስተማር በቀር እንዴት ወደተግባር እንድንሸጋገር ምንም መፍትሄ አይሰነዝርም። ምክንያቱም ቆማጣን ቆማጣ.....ተብሎ ይተረታል እንጂ፤ አንተ ቆማጣ ነህና አትፈትፍት፤ ብሎ ግልጠን የሚናገር የለም።

ለማንኛውም መልሼ ወደ እናት ሆድ ዝንጉርጉር ሃሳብ ልውሰዳችሁ። ታዲያ ይህ ዝንጉርጉርነትን አጉልቶ የሚያሳይ ነገር በቅርቡ በአንድ ድህረ ገጽ ላይ አስተዋልኩኝ። ይህ መልእክት ለአሁኑ የቫቲካን መሪ ለሆኑት ፓትርያርክ የተጻፈ ነው። ይህ ደብዳቤ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን ከሙሶሎኒ የጥፋት ሠራዊት ጋር ያደረገችው ትብብር ስህተት መሆኑን አውቃ ይፋ የሆነ ይቅርታ ኢትዮጵያንና የኢትዮጵያን ሕዝብ እንድትጠይቅ የሚያሳስብ ነው። አንግዲህ ስታስቡት በአሁኑ ወቅት በሃገራችን ከዚያን ጊዜውም ባይወዳደር ብዙ ግፍ እየተፈጸመ ነው። ቤተክርስቲያኖችን ውስጥ ከመንግስት ወታደር ሸሽተው የተጠጉ ተማሪዎች ተገፍተው ወጥተዋል፤ በሃገራችን ክርስቲያን በመሆናቸው ብቻ እስከ ህይወት መጥፋት ቤትን ብረት መወረስ፤ሲደርሰባቸው ቤተክርስቲያን ምንም ዓይነት ግልጥ የተቃውሞ ድምጽ ሳታሰማ በዝምታ አልፋለች ወዘተ...በመንግስት በኩል ያለውን መቼም በየጊዜው የጆሮአችንን ታንቡር ያደነቆረ በመሆኑ እዚህ አልደግምላችሁም።

EthioLion.Com

ይህ ድርጊት አጉልቶ የሚያሳየን ነጥብ ግን ዝንጉርጉር ከሆነው ማህጸን የወጡት የአንድ ሃገር ልጆች አንዱ ወገን ሰላሰፈው ጥፋት ሳይቀር እንቅልፍ አጥቶ ሲቆረቆር፤ አንዱ ወገን ደግሞ አዳዲስ ግፍ እየፈጠረ እንዴት ለራሱ እንደሚበለጽግ ያስባልና እኒህ ሁለት ፍጹም የማይሰማሙ እርስ በእርስ ተጠፋፊ ሃሳቦች የሚያራምዱ ሰዎች እንዴት የአንድ እናት ልጆች ሊባሉ ይችላሉ ነው? የሚከተለው ጥያቄ ደግሞ በየጊዜው በታሪክ ጥቁር ነጥብ ጥለው በሚያልፉ ባንዳዎች ረዳትነት የሚደርሰው ጉዳት የአሁኑ አልተሰተካከለምና ሳለፈው ግፍ የሚመለከተውን ሁሉ በተጠያቂነት ከመያዝ እንቆጠብ?

ዓይናችን የሚያየው ጀርአችን የሚሰማው ለስልጣን ሽሚያ ለግል ጥቅም ማጋበሻ ብቻ ስብዕናውን በመካድ ዓይኑን የታወረ ጅብ ይመስል ሌሊትና ቀን ለሆዳቸው የሚራወጡትን እያየን ምንም ለማድረግ አቅመ ቢሰ ሆነናልና ያለፈውን ግፍ በዝምታ ማለፍ አሉብን?

እኔ መቼም ሁሉም የድርሻውን ተወጥቶ ማንኛውም ግለሰብ በተሰለፈበት ዓላማ የሃገሩ የቁርጥ ቀን ልጅ ለመሆን ቢጥር ሁሉም በየፈርጁ ፍርዶን ሊቀበል ግድ ነው አላለሁ። ደግሞ እኮ አንድ ጊዜ የአውነት ፍርድ ሚዛን ትልም ከተበጀለት ያለውም ሆነ የሚመጣው በዚያ አፈረጃለሁ ብሎ መፍራቱ አይቀሬ ነውና፤ የትናንት ግፍ የዛሬ አይደለም ብለን አንለፍ፤ ዛሬም በተራው ትናንት ሲሆን ግድ ነውና። ግን ግን የእናት ሆድ ዝንጉርጉር ከመሆን ምንም አይቀርም፤ ውጫዊ ዝንጉርጉርነትን ግን ለእናት ቤት መቆም ነው ወይስ የባህርይ ዝንጉርጉርነትም አስከትሎ የእናት ቤት ለማፍረስ ነው?

ሁሉም በየኅሊና ዓይነት ራሱን ይጠይቅ።

እኔ ለዛሬ በዚህ ልሰናበታችሁ። ቸር ቆዩኝ!

ሰኔ-፳፯ ዓ.ም.

EthioLion.Com